

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/20/2015
Identifikačné číslo spisu:	4011200944
Dátum vydania rozhodnutia:	06.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4011200944.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: VOGUS, s.r.o., Wilsonovo Nábrežie 156/70, Nitra, právne zastúpený: Mgr. Richardom Mošaťom, advokátom so sídlom Partizánska 2, Bratislava, proti žalovanému: Štátny ústav pre kontrolu liečiv, Kvetná 11, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 2795/2010/600 zo dňa 22. decembra 2010, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/195/2011-95 zo dňa 29. septembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/195/2011-95 zo dňa 29. septembra 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) zastavil konanie, v ktorom sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. 2795/2010/600 zo dňa 22. decembra 2010, ktorým ako prvostupňový správny orgán nariadil stiahnutie z trhu zdravotníckej pomôcky - Grecian Formula vlasový kondicionér z dôvodu, že určený výrobok preukázateľne ohrozuje oprávnený záujem tým, že obsahuje zakázanú látku „octan olovnatý a môže ohroziť zdravie obyvateľov“. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie o zastavení konania bolo vydané na základe skúmania základných procesných podmienok pre meritórne prejednanie veci v rámci ktorého bolo zistené, že prvostupňové rozhodnutie žalovaného doručované do vlastných rúk adresáta bolo prevzaté dňa 28. decembra 2010 s pripojením pečiatky „splnomocnenec“ a nečitateľným podpisom. V súvislosti s došetrovaním žalobou spochybneného doručenia zásielky žalobcovi Slovenská pošta dňa 18. júna 2014 na výzvu krajského súdu oznámila, že doklady a údaje na zásielke, osobné údaje odosielateľa, adresáta a nimi splnomocnených osôb, uchovávala tri roky odo dňa podania zásielky, následne boli skartované. Vzhľadom na túto informáciu a

obsah doručenia nachádzajúcej sa v spise a pripojenej k rozhodnutiu žalovaného mal krajský súd za to, že zásielka bola adresátovi riadne doručená dňa 28. decembra 2010, žalobca preukázateľne nepodal odvolanie, hoci bol o tejto možnosti riadne poučený. Podľa krajského súdu žaloba nezodpovedala správnej formulácii petitu žaloby v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, keďže nebol dodržaný postup podľa § 247 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), t.j. nebol podaný riadny opravný prostriedok proti prvostupňovému rozhodnutiu, hoci to zákon pripúšťa. Žalobca sa skôr domáhal ochrany pred nečinnosťou prvostupňového správneho orgánu, lebo tvrdil, že mu nebolo doručené rozhodnutie. Krajský súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na preskúmanie rozhodnutia podľa § 244 a § 247 ods. 2 O.s.p., preto nemohol preskúmať zákonnosť prvostupňového rozhodnutia, ktoré žalobca pripojil k návrhu a konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil, pričom sa už nezaoberal existenciou ďalších podmienok podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p..

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca zastúpený advokátom včas odvolanie v ktorom uviedol, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože jeho povinnosťou bolo vykonať šetrenie o skutočnosti, kto prevzal prvostupňové rozhodnutie žalovaného a na základe zistených faktov opätovne vo veci rozhodnúť. Vytkol krajskému súdu, že sa vôbec nevysporiadal s ostatnými dôkazmi predloženými žalobcom, ale rozhodol iba na základe odpovede pošty, ktorá nevedela poskytnúť informácie a dospel k záveru o riadnom doručení rozhodnutia žalobcovi. Dôkaz, ktorý mal byť predložený Slovenskou poštou, nebol jediným relevantným dôkazom, ktorý by mal preukázať skutočnosť, že zásielka bola prevzatá oprávnenou osobou. Už v prvom odvolaní podrobne popísal skutočnosti preukazujúce, že rozhodnutie prevzala iná ako oprávnená osoba, predložil do spisu čestné vyhlásenie p. X. F. zo dňa 20. februára 2013, ktorá vyhlásila, že podpis na doručení od odosielateľa Štátny ústav pre kontrolu liečiv adresovaný advokátskej kancelárii Mgr. Richard Mošat' je jej, ako aj skutočnosť, že X. F. nebola zamestnancom advokátskej kancelárie Mgr. Richard Mošat' ani osobou oprávnenou na preberanie doporučených zásielok. Všetky dôkazy ním predložené svedčia v jeho prospech a nikto v celom konaní tieto dôkazy súvisiace s doručovaním rozhodnutia nevyvrátil. Krajský súd mal vychádzať z dôkazov, ktoré boli v konaní predložené a nie z dôkazov, ktoré vlastnou nečinnosťou nezabezpečil (doklad Slovenskej pošty), a preto nemohli byť v konaní použité. Navrhol preto, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zmenil, uložil žalovanému doručiť napadnuté rozhodnutie žalobcovi a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1

- a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve,
- b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Odvolací súd z administratívneho spisu zistil, že Štátny ústav na kontrolu liečiv rozhodnutím č. 2795/2010/600 zo dňa 22. decembra 2010 v zmysle § 31 ods. 1 písm. b/ zákona o posudzovaní zhody a v zmysle § 64 ods. 1 písm. f/ zákona o liekoch a zdravotníckych pomôckach nariadil žalobcovi stiahnuť z trhu zdravotnícku pomôcku - Grecian Formula vlasový kondicionér, kód ŠÚKL: P 79317, výrobca : Algol Chemical, C. A. Venezuela z dôvodu, že určený výrobok preukázateľne ohrozuje oprávnený záujem tým, že obsahuje zakázanú látku octan olovnatý a môže ohroziť zdravie obyvateľov. Rozhodnutie bolo označenému právnenému zástupcovi, Advokátska kancelária Richard Mošat', Partizánska 2, Bratislava, doručované do vlastných rúk doporučenou zásielkou, prevzatou dňa 28. decembra 2010 osobou ktorej totožnosť je potvrdená použitím pečiatky „splnomocnenec“ a podpisom obsahujúcim začiatkové písmeno „A“.

Žalobca zastúpený právnym zástupcom sa žalobou doručenu krajskému súdu dňa 09. decembra 2011 domáhal zrušenia rozhodnutia č. 2795/2010/600 zo dňa 22. decembra 2010, ktoré vydal prvostupňový správny orgán z dôvodu, že nebolo riadne doručené žalobcovi ale jeho právnomu zástupcovi, ktorý na takéto prevzatie písomnosti nebol splnomocnený. V správnom konaní bol teda žalobca opomenutým účastníkom, ktorý sa domáhal postupu podľa § 250b O.s.p., pričom zároveň namietal vecnú nesprávnosť rozhodnutia.

Krajský súd vo veci rozhodol rozsudkom dňa 16. októbra 2012, č. k. 11S/195/2012-49 tak, že žalobu zamietol ako nedôvodnú. K otázke doručovania napadnutého rozhodnutia žalobcovi ako účastníkovi správneho konania uviedol, že vzhľadom na obsah doručenky nebol dôvod spochybňovať, že zásielku adresovanú právnomu zástupcovi prevzala osoba splnomocnená na preberanie zásielok. Plnomocenstvo zo dňa 18. augusta 2009, z ktorého podľa žalobcu malo vyplývať, že právny zástupca nebol splnomocnený na preberanie tohto rozhodnutia, vyhodnotil ako zmätočné. Z okolností priebehu správneho konania vyvodil, že rozhodnutie bolo správne doručované zvolenému právnomu zástupcovi.

V odvolacom konaní začatom na základe odvolania žalobcu najvyšší súd uznesením 2Sžo/19/2013 zo dňa 16. apríla 2014 zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Stotožnil sa s názorom krajského súdu o tom, že spochybňovanie rozsahu platného plnomocenstva udeleného právnomu zástupcovi dňa 18. augusta 2009 (na prevzatie napadnutého rozhodnutia), je nedôvodné a účelové. Za relevantnú však považoval námietku žalobcu, spochybňujúcu skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie dňa 28. decembra 2010 prevzala osoba splnomocnená na preberanie pošty za advokátsku kanceláriu Mgr. Richarda Mošat'a. Uložil krajskému súdu vysporiadať sa s procesnou obranou žalobcu vo vzťahu k spochybneniu prevzatia oprávnenými osobami (G. T., V. W., Q. M.), s tým že krajský súd má oprávnenie skúmať a preverovať podpisy na doručenke. Uložil krajskému súdu v ďalšom konaní vykonať šetrenie o skutočnostiach, kto prevzal prvostupňové rozhodnutie a na základe zistených faktov opätovne rozhodnúť buď tak, že v prípade preukázanie riadneho doručenia rozhodnutia konanie zastaví, nakoľko žalobca nevyčerpal prípustné opravné prostriedky, alebo v prípade nepreukázanie riadneho doručenia konanie zastaví, lebo na súdne preskúmanie rozhodnutia nie sú splnené zákonné predpoklady v zmysle § 247 ods. 2 O.s.p.. Zároveň uviedol, že žalobcom požadovaný postup podľa § 250b ods. 2 O.s.p., t.j. doručovanie rozhodnutia opomenutému účastníkovi konania na základe pokynu súdu neprichádza do úvahy, nakoľko žalobca nie je opomenutým účastníkom.

Vzhľadom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu krajský súd vyzval dňa 09. júna 2014 Slovenskú poštu, pobočka Bratislava na oznámenie, kto konkrétne (ako osoba oprávnená na preberanie pošty za advokátsku kanceláriu Mgr. Richard Mošat'), prevzal prvostupňové rozhodnutie. Podľa oznámenia pošty zo dňa 17. júna 2014 nebolo možné požadovanú informáciu poskytnúť, vzhľadom na to, že predmetné doklady boli po troch rokoch od dodania zásielky skartované.

Krajský súd vyhodnotil informáciu ako potvrdenie údajov, že rozhodnutie bolo prevzaté osobou určenou na preberanie pošty právnym zástupcom a z toho vyvodil, že nakoľko žalobca nepodal odvolanie voči prvostupňovému rozhodnutiu, nebol dodržaný postup podľa § 247 ods. 2 O.s.p. a konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 O.s.p..

Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250b ods. 2 O.s.p., ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správnomu orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku,

správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Podľa § 250b ods. 3 O.s.p., súd postupuje podľa odseku 2, len ak od vydania rozhodnutia, ktoré nebolo žalobcovi doručené, neuplynula lehota troch rokov.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. správneho poriadku, dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. správneho poriadku, písomnosti určené do vlastných rúk adresované orgánom a právnickým osobám sa doručujú ich zamestnancom povereným prijímať písomnosti. Ak nie je určený zamestnanec na prijímanie písomností, doručí sa písomnosť určená do vlastných rúk tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať.

S doručovaním sa v práve spájajú významné dôsledky. V správnom konaní je otázka doručenia do vlastných rúk upravená v ustanovení § 24 a § 25 zákona č. 71/1967 Zb.. Ak nebolo rozhodnutie doručené správne, podľa zákonných predpisov, sú s takouto vadou konania spojené závažné procesnoprávne následky, vrátane toho, že nemôže začať plynúť lehota na podanie odvolania a rozhodnutie nemôže nadobudnúť právoplatnosť. Zákonom stanovenou kvalifikovanou formou doručovania rozhodnutia správneho orgánu je doručovanie do vlastných rúk, pri ktorom písomnosť môže okrem splnomocnenca na preberanie zásielok prevziať len adresát a možnosť doručiť písomnosť náhradnému prijímateľovi je vylúčená. Ak písomnosť prevzal niekto iný ako osoba oprávnená podľa zákona, písomnosť nie je možné považovať za doručenú a takéto doručenie inej osobe, nemôže mať účinky riadneho doručenia, a to ani v prípade, keby sa jej prostredníctvom neho písomnosť do rúk účastníka dostala. Správnosť doručenia preukazuje správny orgán, spravidla doručenkami.

Ak teda v prejednávanej veci úradná zásielka obsahujúca rozhodnutie určené na doručenie do vlastných rúk bola adresovaná advokátovi, majúcemu sídlo podnikania na uvedenej adrese, mohol ju účinne prevziať iba advokát alebo osoba, ktorá by mala splnomocnenie na preberanie zásielok, alebo zamestnanec poverený prijímať písomnosti. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu je preukázané, že osoby oprávnené na preberanie pošty za právneho zástupcu žalobcu - podľa preukazu splnomocnenca č. 3362/010 zo dňa 22. júna 2010 boli v rozhodnom čase iba: 1/ G. T. (nebola zamestnancom právneho zástupcu, ale inej spoločnosti sídliacej na tej istej adrese ako advokátska kancelária právneho zástupcu, v dňoch od 27. decembra 2010 do 30. decembra 2010 čerpala riadnu dovolenku a z toho dôvodu nemohla spornú zásielku prevziať a podpísať doručenku); 2/ Q. M. (nebola zamestnancom právneho zástupcu, ale inej spoločnosti sídliacej na tej istej adrese ako advokátska kancelária právneho zástupcu a v rozhodnom čase 28. decembra 2010 už v spoločnosti nepracovala, a teda nemohla podpísať doručenku a prevziať zásielku) a 3/ V. W. (nebola zamestnancom právneho zástupcu, ale inej spoločnosti sídliacej na rovnakej adrese ako advokátska kancelária právneho zástupcu, v dňoch od 27. decembra 2010 do 30. decembra 2010 čerpala riadnu dovolenku, z toho dôvodu spornú zásielku nemohla prevziať a ani nemohla podpísať doručenku). V spise sa nachádza aj čestné vyhlásenie p. X. F. zo dňa 20. februára 2013, ktorým X. F. vyhlásila za svoj podpis na doručenke k zásielke obsahujúcej napadnuté rozhodnutie od odosielateľa Štátny ústav pre kontrolu liečiv, adresovanej advokátskej kancelárii Mgr. Richard Mošat'. Podľa tvrdení žalobcu X. F., ktorá zásielku prevzala nemala splnomocnenie na preberanie zásielok, nebola zamestnancom povereným prijímať písomnosti, ani osobou oprávnenou konať za žalobcu.

Krajský súd mal za to, že prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu bolo žalobcovi riadne doručené, a to len s poukazom na oznámenie Slovenskej pošty, ktorá informáciu o tom kto prevzal prvostupňové rozhodnutie žalovaného v zmysle doručenky do vlastných rúk, na ktorej je dátum prevzatia a doručenia zásielky dňa 28. decembra 2010 s pečiatkou splnomocnenec a nečitateľný podpis nevedela poskytnúť, nakoľko dodacie doklady pošty už boli skartované a na poštách sa nenachádzajú.

Odvolací súd sa nestotožňuje s takto vysloveným záverom, ktorý považuje za predčasný a nesprávny,

vzhľadom na nedostatočné zistenie skutkového stavu. Treba prisvedčiť odvolacím dôvodom v tom, že krajský súd sa nijako nevysporiadal s preukazovaním skutočnosti, že ani jedna z troch osôb oprávnených v období december 2010 na preberanie pošty za právneho zástupcu žalobcu, nemohla predmetnú zásielku prevziať, ani s dôkazom osvedčujúcim, že poštovú zásielku obsahujúcu napadnuté rozhodnutie prevzala X. F., ktorá na preberanie zásielok určených právnomu zástupcovi žalobcu oprávnená nebola a s procesnými dôsledkami týchto skutočností. Rovnako v tomto smere ani nijako inak nedoplnil dokazovanie napriek tomu, že v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky zo dňa 16. apríla 2014 mu bolo uložené vykonať šetrenie v naznačenom smere. Až následne bude možné jednoznačne ustáliť, či došlo k riadnemu doručeniu napadnutého rozhodnutia právnomu zástupcovi žalobcu a vyhodnotiť procesné dôsledky tejto skutočnosti vo vzťahu k podanej žalobe.

Žalobca v odvolacom návrhu žiadal, aby odvolací súd vo výroku svojho rozhodnutia zmenil výrok rozhodnutia krajského súdu o zastavení konania a uložil žalovanému doručiť žalobcovi (ako opomenutému účastníkovi podľa § 250b ods. 2 O.s.p.) rozhodnutie č. ŠÚKL č. 2795/2010/600 zo dňa 22. decembra 2010. K tejto požiadavke treba pripomenúť, že ust. §250b ods. 3 O.s.p. stanovuje na vyhovieť návrhu podľa § 250b ods. 2 O.s.p. objektívnu trojročnú lehotu od vydania napadnutého rozhodnutia, pričom táto lehota uplynula dňom 23. decembrom 2013.

Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/195/2011-95 zo dňa 29. septembra 2014 zrušil podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie v ktorom došetří vyššieuvedené skutočnosti podstatné pre záver o preukázaní či nepreukázaní riadneho doručenia napadnutého rozhodnutia žalobcovi a zo svojich zistení vyvodí právne závery, ktoré v novom rozhodnutí odôvodní v rozsahu a spôsobom garantujúcim zachovanie práv účastníkov súdneho konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodne krajský súd podľa úpravy SSP (§ 491 ods. 1 SSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.